[2008] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 217

ਆਈਐਸਐਸਏਸੀ @ ਕਿਸ਼ੋਰ

ਬਨਾਮ

ਰੋਨਾਲਡ ਚੇਰਿਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2018 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 165)

23 ਜਨਵਰੀ, 2018

[ਰੰਜਨ ਗੋਗੋਈ ਅਤੇ ਆਰ. ਭਾਨੂਮਤੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 ਧਾਰਾ 386(ਏ) - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਡਕੈਤੀ - ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਕਤਲ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਨਾਲ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਵੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਧਾਰਾ 302, 394 ਦੇ ਨਾਲ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 302 ਅਤੇ 394 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ - ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ: ਧਾਰਾ 386(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 1 ਅਤੇ 2, ਆਈਪੀਸੀ 34 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 386(ਏ) ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ।

ਕੇ. ਚਿੰਨਾਸਵਾਮੀ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1788: [1963] ਐਸਸੀਆਰ 412 - ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਮਹੇਂਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਜੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 707: [1968] ਐਸਸੀਆਰ 287; ਮਟੁਕਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਨਾਰਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 356: [1966] ਐਸਸੀਆਰ 255; ਅਬਿਨਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਬਿਮਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੇਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ

1963 ਐਸਸੀ 316: [1963] ਐਸਸੀਆਰ 564; ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1887: [1966] ਐਸਸੀਆਰ 178 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। -

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ
[1963] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 412 ਪੈਰਾ 12 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
[1968] ਐਸਸੀਆਰ 287 ਪੈਰਾ 12 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1966] ਐਸਸੀਆਰ 255 ਪੈਰਾ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1963] ਐਸਸੀਆਰ 564 ਪੈਰਾ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
[1966] ਐਸਸੀਆਰ 178 ਪੈਰਾ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2018 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 165।
2008 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3413 ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 25.07.2012 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਸਾਨੰਦ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਰਾਜੀਵ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮਦਨ ਐਮ. ਬੋਰਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।
ਨਿਸ਼ੇ ਰਾਜੇਨ ਸ਼ੋਂਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨੁ ਕੇ. ਜੋਏ, ਅਲੀਮ, ਰੀਗਨ ਐਸ. ਬੇਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ।
ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਰ. ਬਾਨੂਮਥੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਹ ਅਪੀਲ 25.07.2012 ਨੂੰ ਕੇਰਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ 2008 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3413 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 394 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਬ੍ਰਿਜੀਥਾ ਤੀਹਠ ਸਾਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪੰਜ ਏਕੜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਟਰਾਜਨ ਉਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਬ੍ਰਿਜੀਥਾ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਬ੍ਰਿਜੀਥਾ ਦਾ ਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1-ਰੋਨਾਲਡ ਚੈਰੀਅਨ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਟਰਾਜਨ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨਟਰਾਜਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ

ਬਾਅਦ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 06.02.2006 ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਭਰਜਾਈ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ 50 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰੋਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਭਰਜਾਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਚੇਰੀਅਨ ਉਰਫ਼ ਸ਼ਬਿਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਫਿਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਰਸੋਈ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1, ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜ ਚੋਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਕੀਮਤੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਲੈ ਗਏ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1-ਰੋਨਾਲਡ ਚੈਰੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਹਸਪਤਾਲ, ਕਟੱਪਾਨਾ ਲੈ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ 04.00 ਵਜੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਕਟੱਪਾਨਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਿਆਨ (ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਪੀ. 1) ਪੀਡਬਲਯੂ-22-ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 396 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 2006 ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੰਬਰ 49 ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਪਛਾਣਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

4. ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਮੌਕੇ ਦਾ ਪੰਚਨਾਮਾ (ਸੀਨ ਮਹਾਜ਼ਰ) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉਂਗਲੀਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਲਏ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 07.02.2006 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 06.20 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ; ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤ 08.00 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਕਾਰਨ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਘਰੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਅਤੇ ਸ਼ਾਲ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਲ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਸਲੇਟੀ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 394 ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 302 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ 394 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ:- ਏ) ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲੇ ਸਨ; ਬੀ) ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਸਨ; ਸੀ) ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਾਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ; ਅਤੇ ਡੀ) ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

6. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸੋਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖੁਦ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਲੁੱਟ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਗਵਾਹ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ।

8. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ।

9. ਧਾਰਾ 386 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਸਿਰਫ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਇੰਨੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 386 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"ਧਾਰਾ 386:- ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 377 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 378 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ:-

(ਏ) ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇ;

(ਬੀ) ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ:-

(i) ਸਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(ii) ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ

(iii) ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ, ਵਾਕ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਾਂ ਹੱਦ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ ਨੂੰ ਬਦਲੋ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ;
....."

10. ਧਾਰਾ 386(ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੋਜ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾ ਸਕੇ।

11. ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਦੋਂ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਸ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ..., ਢੁਕਵਾਂ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਬੂਤ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਜੋ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜੋ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਆਦਿ। ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਾ ਬਣੇ। ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ। ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

12. ਕੇ. ਚਿੰਨਾਸਵਾਮੀ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 1788 ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਿੱਸਾ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡੀ ਫੈਕਟੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਬਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਪੈਰਾ (7) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"7. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਰਭਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 439 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਇਹ

ਦੇਖਣ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਖੁਦ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਵਾਦ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਅਚਨਚੇਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਮਾਮਲੇ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਰੱਖੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਧਾਰਾ 439(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ....." (ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਜੋੜੀ ਗਈ)

ਮਹਿੰਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸਰਜੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 707 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ।

13. ਮਟੁਕਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜਨਾਰਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 356 ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਉੱਤੇ ਧਾਰਾ 420, 466, 406 ਅਤੇ 465/471 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 467 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਬਿਮਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸੇਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 316 ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1887 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ

ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਵਿਵੇਕ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

14. ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਿੱਜੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਮਾਹਿਰ ਜਿਸਨੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਪੀ. 8 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 386 (ਏ) ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

15. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਦਿਵਾਕਰ ਜੋਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ